

† FÜGEDI MÁRTA 1949–2000.

† FÜGEDI MÁRTA 1949–2000.

Három hét telt el Fügedi Márta halála óta, de nem lett könnyebb a tárgyilagos fogalmazás. Elment ő is élete, alkotó ereje teljében, s most kezd bennem összegződni mindaz, aminek vele együtt, többen lehettünk részesei az elmúlt harmadfél évtizedben.

Különös, hogy máig a két dolgos és eredményes előd, *Bodgál Ferenc* és *Lajos Árpád* nevét emlegetjük először, ha a miskolci múzeum néprajzi tevékenységéről esik szó. Kétségtelen, hogy ők – az 1950–60-as évek elvárásainak megfelelően – rendkívüli munkát végeztek a néprajzi tárgyak gyűjtésében, a korszerű muzeológia alapjainak lerakásában és a múzeumügy – miskolci és megyei – társadalmosításában. Most azonban, hogy már nem csupán más munkahelyre távoztak a régi társak, hanem – *Kunt Ernő* után – *Fügedi Márta* is örökre itt hagyott bennünket, egyértelműen meg kell fogalmaznom, hogy az 1970-es évek derekát követő két évtizedben a Herman Ottó Múzeum néprajzi tevékenysége országos szinten is kimagaslóan eredményes volt. A korábbiakhoz képest új elvárásrendszerhez igazodott a Szabadfalvi József által toborzott etnográfusgárda, amelyik az 1970-es évek derekától nem egyszerűen továbbvitte az említett kiváló elődök eredményeit, hanem megújította azt. Az 1970-es évekre lezárult a tárgyi gyűjtés legintenzívebb szakasza, a feldolgozás módszerében – a kiállításokat és a publikációkat egyaránt beleértve – a Debrecenben végzett, közel egyívású szakembergárda annak ellenére harmonikusan működött együtt, hogy tudományos módszerük, felfogásuk éppen úgy nem volt egyforma, mint emberi habitusuk. Szerencsések voltak a külső feltételek is. Mivel a megyében nem volt társadalomtudományi kutatóhely, a múzeum széles spektrumban vette fel annak feladatait és lehetőségeit a térség, a történeti Magyarország északkeleti részének – határokon átnyúló – kapcsolatrendszerével. De beletartozott ebbe a feladatkörbe a közművelődés, a tudományos ismeretterjesztés, az iskolai és iskolán kívüli művelődés segítése is, ahogyan azt a korszak kultúrpolitikája elvárta, s ami nem állt ellentétben a múzeum alapfeladataival. Felépült a megyei múzeumi hálózat, fiatal szakemberekkel gyarapodtak az intézmények – egészében minden mellettünk szólt. Az 1990-es évek elejétől a szétbomló szakembergárda, az – általuk is szervezett – új intézményrendszer, a közgyűjteményekkel kapcsolatos elvárások és az intézmény feladatkörének belső tisztázatlansága megállította a korábbi folyamatot. De nem használt a néprajztudomány – fogalmi tisztázás, megújulás igényével kezdődő – belső megosztottsága sem. Az utánunk jövőök feladata lesz majd a pontos mérleg megvonása, de úgy gondolom, hogy a jelzett két évtized egy önálló korszaka a múzeum történetének: a tudományos munka, benne a néprajz virágkora volt ez a százestendős múzeum életében. Ennek egyik kiemelkedő egyénisége volt Fügedi Márta, akinek tevékenysége múlhatatlan nyomokat hagyott a múzeum arculatán.

Fügedi Márta Egerben született 1949. december 21-én. Általános és középiskoláit Putnokon végezte, majd felvételt nyert a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemre,

ahol 1973-ban magyar–német szakos tanári és etnográfus oklevelet szerzett. Már ötödéves hallgató korában, 1973. február 15-én a Herman Ottó Múzeumba került dolgozni, s – ahogyan azokban az években több kezdő muzeológus a Szabadfalvi József által verbuvált gárdában – már a pedagógiai tárgyakkal kapcsolatos feladatait is Miskolcon végezte el. 1973. július 1-jétől néprajzos muzeológus volt, 1979. szeptember 1-jétől a néprajzi osztály megbízott, 1981. március 1-jétől kinevezett vezetője. 1982. május 1-jén igazgatóhelyettesi megbízást kapott, ezt a feladatkört 1991. november 30-ig látta el, amikor tudományos főmunkatársi címet kapott. 1994. június 1-jétől – tudományos titkári beosztásban – a Herman Ottó Múzeumban szerveződött tudományos osztály vezetője volt. Majd két évtizeden át a múzeumi munkában is társa volt férje, Dobrossy István. Ebben az időszakban születtek gyermekei: Tamás (1976) és Nóra (1981) is. 1995. július 1-jétől másodállásban dolgozott a Herman Ottó Múzeumban: főállásban a Miskolci Egyetem Művelődéstörténeti és Muzeológiai Tanszékére került, melynek vezető docense volt 2000. január 30-án bekövetkezett haláláig.

Szakmai munkájának fő irányát körvonalazta a matyó örökség, jószerével beleszületett az őt leginkább érdeklő néprajzi problematikába. Egyetemi hallgató korában ugyan a palócok hiedelmeit gyűjtötte – a témában több publikációja is megjelent –, de tudományos munkássága a népművészet vizsgálatában teljesedett ki. A Mezőkövesdről elszármazott értelmiségiek legjavához hasonlóan, úgy lett a matyó örökség kiváló tudója, horizontjának kitágítója, hogy nem mindenben felismerni igyekezett azt. Ellenkezőleg: azt kutatta, hogy a magyarság és az európai műveltség jegyei, összefüggésrendszere miként tükröződik, – mint cseppben a tenger – a kultúrának ebben a szeletében. Erről nem csupán tanulmányokat, könyveket írt, hanem diplomatája volt ennek révén a magyar néprajznak Béctől Svájcig és Amerikáig. Szószólója volt a népművészetnek mind a szaktudományban, mind a régi formákat és mintákat újraálmodó hímzőasszonyok és mesterek között. Mezőkövesd, ill. a matyóság és a Bükkalja volt a terepmunkában az igazi otthona, ám empirikus ismeretanyagát kiválóan ötvözte európai szintű tájékozottságával, látásmódjával. Egyszerre tudta részleteiben megvilágítani a matyó hímzést, s rámutatni annak a korszaknak az eszmerendszerére, amiben a népművészetnek ez az ága felvirágzott, s a kultúrát hordozó népcsoport önmaga identitását kifejezte.

Népművészeti vizsgálatainak horizontja egyre tágult, nem csupán Borsod-Abaúj-Zemplén megye tárgyi örökségének alkotóit és tárgyhasználóit ismerte meg, hanem a népi tárgyakotok és -használók kapcsolatrendszerének általános vonásait is. A terepmunka empirikus tapasztalata egyre inkább nagyobb összefüggések megvilágítását szolgálta munkáiban. Amíg kezdetben a textiliák és a viselet előállításának részleteit taglalta, eredményei – hasonlóan a hímzések sokszínű együtteséhez – egyre dinkább az egészet értelmezték. A matyó népművészet, benne a magyar népművészet felfedezésének problematikájában formálódott egységgé mindaz, amit a tradicionális műveltségről tudott. Egyetemi doktori értekezését 1976-ban védte meg, kandidátusi címet 1990-ben szerzett. A Kossuth Lajos Tudományegyetemen folyamatban volt habilitációja, amire azonban már nem adatott számára lehetőség. Tagja volt az MTA Néprajzi Bizottságának.

A népművészet szakmai köréhez kapcsolódott tárgyi gyűjtőtevékenysége is. Gondozta, darabról darabra ismerte a Herman Ottó Múzeum textilgyűjteményének műtárgyait, de kiválóan tudta a többi közgyűjtemény népművészeti kincseit is. Egyaránt otthonosan mozgott a magyar néprajz immár klasszikus kutatóinak munkaszobáiban és a régi szőttes vagy varrottas minták díszeit újraálmodó asszonyok munkaasztalainál, továbbképzéseiben, kiállításain. Zsűrítte a népi iparművészek készítményeit. Alapító elnöke

volt a megyei Népművészeti Egyesületnek, személyében képezett hidat a tárgyalkotók generációi között.

Gyűjtő- és tudományos feldolgozó munkája elválaszthatatlan volt a kiállítások rendezésétől. Már 1974-ben közreműködött a Herman Ottó Múzeum *Munka és ember* című állandó kiállításának megvalósításában, majd a Matyó Múzeum *Matyó népelet* című tárlatának létrehozásában. Harmadfél évtizeden át fáradhatatlanul dolgozott a kiállításokon, jószerével megszámlálhatatlan, hogy a rendszeresen visszatérő programoktól (Szerencsi kaláris, Országos népművészeti kiállítás stb.) a külföldi tárlatokig (Prága, Berlin), a népi iparművészet pályázatainak bemutatóitól a szomszédos megyék múzeumainak kiállításaiig mennyi helyen dolgozott – önmaga, vagy néprajzos kollégákkal együtt –, az általa szeretett tárgyak közzétételén. Munkájában nem vált el egymástól a kutatás, feldolgozás, a kiállításrendezés és az alkotó népművészek szakmai irányítása: mindez egy összefonódó nyalábban jelent meg mindenféle tevékenységében. Nem csupán a tárgyak történetét ismerte, hanem jó érzékkel formázta látvánnyá is azok együttesét.

Nyitott személyisége predesztinálta őt a közéleti tevékenységre: a magyar néprajz, Miskolc város és a megye kulturális közéletének számos eredménye őrzi keze nyomát, figyelő tekintetét. Hosszú időn át tevékenykedett a Népi Iparművészeti Tanácsban, Népművészeti Egyesületben, MAB Néprajzi Munkabizottságában, tagja volt a Magyar Néprajzi Társaság választmányának. Az egyetemen sem csupán a tanszék irányítását vállalta, hanem dékánhelyettesként is tevékenykedett. Sokirányú tevékenységét a Szocialista Kultúráért kitüntető jelvényvel (1980), Miskolc város Herman Ottó-díjával (1996) és a népművészeti örökség megőrzéséért járó Király Zsiga-díjjal (1999) jutalmazták.

Szakmai tevékenysége mellett persze emlékeznünk kell emberi, munkatársi habitusáról is. Kapcsolatteremtő készsége, gondoskodása, figyelme nagyon fog hiányozni a múzeumi kollektívából.

Miskolc, 2000. február 20.

FÜGEDI MÁRTA TUDOMÁNYOS PUBLIKÁCIÓI

Önálló kötetek

Mezőkövesd és vidéke hímzései I. Szálánvarrott hímzések. Budapest, 1978. 16 lap + 33 tábla

Mezőkövesd és vidéke hímzései II. Szabadrajzú hímzések. Budapest, 1979. 15 lap + 40 tábla

(Viga Gyulával) Borsod-Abaúj-Zemplén megye néprajzi irodalma III. (1968–1978). Miskolc, 1979. 127 lap

(Dobrossy Istvánnal) Termelés és életmód. Tíz község termelőszövetkezete. Studia folkloristica et ethnographica 9. Debrecen, 1983. 282. lap

A gyermek a matyó családban. Borsodi kismonográfiák 29. Miskolc, 1989. 231 lap

(Összeállította és szerkesztette)

Borsod-Abaúj-Zemplén megye népművészete: válogatott bibliográfia. Miskolc, 1992. 145. lap

Állatábrázolások a magyar népművészetben. Officina musei 1. Miskolc, 1993. 228 lap

Mítosz és valóság: matyó népművészet. Officina musei 6. Miskolc, 1997. 207 lap

Szerkesztés

Borsod-Abaúj-Zemplén megye népművészete. (A szerkesztő munkatársa: Viga Gyula) Miskolc, 1997. 542 lap

(Bellon Tiborral és Szilágyi Miklóssal) *Tárgyalkotó népművészet.* Planétás. Budapest, 1998. 431 lap

Nyomtatásban megjelent tanulmányok, tudományos cikkek

(HOMÉvk. = A Herman Ottó Múzeum Évkönyve,
HOMKözl. = A miskolci Herman Ottó Múzeum Közleményei)

A mezőkövesdi képfestő műhely. HOMÉvk. XIV. (1974–75) 455–474.

Ragyogóégetés Mezőkövesden 1925-ben. HOMKözl. 14. (1975) 83–89.

Kézírtos gyógyítókönyv a 18. századból. HOMÉvk. XV. (1976) 96–105.

A Herman Ottó Múzeum pásztorbojtjai. HOMKözl. 15. (1976) 96–105.

(Dobrossy Istvánnal) *Etnikai határok és nemzetiségi hatások Borsod-Abaúj-Zemplén megyében a rostelőkészítés munkafolyamatában.* HOMÉvk. XVI. (1977) 269–292.

(Dobrossy Istvánnal) *A paraszti fonalkészítés eszközei és elterjedésük Borsod-Abaúj-Zemplén megyében.* HOMKözl. 16. (1977) 93–110.

A matyó hímzés fejlődésének története. Matyóföld, 1976–78. 34–42. *Mezőkövesd 18–19. századi számadáskönyvek, céhlimitációk és vagyonszeírások viselettörténeti adatai.* Borsodi Történelmi Évkönyv VI. (1978) 129–141. Miskolc

Emberfeletti hatalommal felruházott lények Mátraderecske hiedelemanyagában. Bakó Ferenc (szerk.): *Mátraderecske. Néprajzi tanulmányok. Palóc kutatás. Tematikus és lokális monográfiák III. 108–118.* Eger, 1978.

(Dobrossy Istvánnal) *A paraszti kenderfeldolgozás előkészítő munkafázisai Borsod-Abaúj-Zemplén megyében.* HOMÉvk. XVII–XVIII. (1979) 299–317.

Babonás állatgyógyító eljárások egy 18. századi tokaji gyógyítókönyvben. HOMKözl. 17. (1978–79) 127–132.

(Dobrossy Istvánnal) *Ráolvasások egy 18. századi gyógyítókönyvből.* HOMÉvk. XVIII–XVIII. (1979) 245–261.

(Dobrossy Istvánnal) *A kenderfeldolgozás törő és rostpuhító eljárásainak munkaeszközei és terminológiai Borsod-Abaúj-Zemplén megyében.* HOMÉvk. XIX. (1980) 239–270.

A miskolci fésűs mesterség. HOMÉvk. XIX. (1980) 171–292.

A kislány varrni tanulása és a varró munkája Mezőkövesden. Ethnographia XCII. (1981) 69–74.

(Dobrossy Istvánnal) *Megjegyzések a termelőszövetkezetek történetének néprajzi szempontú feldolgozásához*. Emlékkönyv a Túrkevei Múzeum fennállásának 30. évfordulójára, 215–255. Túrkeve, 1981.

Emberfeletti hatalmú lények Mátraderecske faluközösségének hiedelmeiben. Folklor archívum XIV. 158–247. Budapest, 1982.

(Dobrossy Istvánnal) *A kenderfeldolgozás és vászonfelhasználás a zempléni hegyvidék falvaiban*. Szabadfalvi József (szerk.): Néprajzi tanulmányok a zempléni hegyvidékről, 125–147. A miskolci Herman Ottó Múzeum néprajzi kiadványai X. Miskolc, 1981.

Változások Mátraderecske néphitében. Folklor, társadalom, művészet 9. 37–42. Kecskemét, 1981.

A Bükkalja női viselete. HOMÉvk. XXI. (1982) 241–259.

Múzeumalapítási törekvések Mezőkövesden a század első felében. HOMKözl. 20. (1982) 122–127.

A kendermunkához kapcsolódó árucseré. Balassa Iván–Ujváry Zoltán (szerk.): Néprajzi tanulmányok Dankó Imre tiszteletére, 395–407. Debrecen, 1982.

Kenderfeldolgozás és vászonfelhasználás. Szabadfalvi József–Viga Gyula (szerk.): Répáshuta. Egy szlovák falu a Bükkben, 189–199. A miskolci Herman Ottó Múzeum néprajzi kiadványai XIII. Miskolc, 1984.

Spracovanie konopi, výroba a použitie plátna. Szabadfalvi József–Viga Gyula (szerk.): Répáshuta. A magyarországi szlovákok néprajza 5. 229–240. Budapest, 1984.

A felvidéki textil háziipar és vándorkereskedelem északkelet-magyarországi kapcsolatai. Kunt Ernő–Szabadfalvi József–Viga Gyula (szerk.): Interetnikus kapcsolatok Északkelet-Magyarországon, 231–237. Miskolc, 1984.

Árucseré útján terjedő elemek az észak-magyarországi viseletben. Szabadfalvi József–Viga Gyula (szerk.): Árucseré és migráció, 197–203. A miskolci Herman Ottó Múzeum néprajzi kiadványai XVI. Miskolc, 1986.

Györffy István viseletkutatásai. Bellon Tibor–Szabó László (szerk.): Györffy István, az Alföld kutatója és életművének irodalma, 65–71. Nagykunsági füzetek 6. Karcag–Szolnok 1987.

Figurális ábrázolások Északkelet-Magyarország pásztorművészetében. HOMÉvk. XXV–XXVI. (1988) 655–667.

Die Schlange in der ungarischen Hirtenkunst. Ujváry Zoltán (szerk.): Ethnographica et folkloristica Carpathica 5–6. 150–166. Debrecen, 1988.

Lukács Gáspár (1908–1986). HOMKözl. 25. (1988) 212–214.

A matyó lakodalom látványossággá válása. Ethnographia C. (1989) 313–328.

Jelképes állatábrázolások a református templomok festett bútorzatán. HOMÉvk. XXVII. (1989) 155–166.

Festett matyó bútorok. Matyóföld 1989. 80–83.

Búcsú Fél Edittől (1910–1988). Matyóföld 1989. 57–58.

A gyermekmunka a matyóságnál. HOMÉvk. XXVIII–XXIX. (1990) 483–496.

A miskolci polgárok 18. századi lakáskultúrájához. HOMKözl. 27. (1991) 169–176.

A barkó rókaprémés mente viseletéhez. HOMKözl. 27. (1991) 280–284.

(Selmeczi Kovács Attilával) *A címer-motívum a magyar népművészetben*. Halász Péter (szerk.): A Duna menti népek hagyományos műveltsége, 135–140. Budapest, 1991.

Agnus dei in der ungarischen Volkskunst. Bartha Elek–Kotics József (szerk.): Ethnographica et folkloristica Carpathica 7–8. II. 415–424. Debrecen, 1992.

A magyar népművészet állatábrázolásairól. Mohay Tamás (szerk.): Közéltések. Néprajzi, történeti, antropológiai tanulmányok Hofer Tamás 60. születésnapjára, 133–140. Debrecen, 1992.

„Kiskarácsony, nagykarácsony”. A karácsonyi ünnepkör kultúrtörténetéből. Fókusz 1992. 12. szám 3–12. Miskolc

A Bükkalja népi hímzőkultúrája. Cs. Schwalm Edit (szerk.): Tanulmányok a Bükkalja néprajzáról, 57–71. Eger, 1992.

A bodrogkeresztúri református egyház terítői. Bencsik János (szerk.): Tokaj és Hegyalja VII. 98–111. Miskolc, 1992.

Az avasi egyház műkincsei. Dobrossy István (szerk.): A miskolci Avas: monográfia a város jelképéről, 177–194. Miskolc, 1993.

A gödöllői művésztelep és a matyó népművészet. HOMÉvk. 32. (1994) 417–428.

Déri Frigyes néprajzi grafikai gyűjteményének matyó képei. Ujváry Zoltán (szerk.): Történeti és néprajzi tanulmányok, 229–235. Debrecen, 1994.

A szöttesek figurális díszítményei. Flórián Mária (szerk.): A szöttesek tegnap és ma, 71–77. Heves, 1994.

(Dobrossy Istvánnal) A kender és len szerepe a XVII–XVIII. század népi gyógyító gyakorlatában. Studia Comitatus 24. (1994) 407–414. Szentendre

(Viga Gyulával) A bodrogszentesi sírkövek és díszítményeik. Ethnographia CV. (1994) 129–144.

A gyermek a matyó társadalomban. Bereczky Ibolya (szerk.): Gyermekvilág a régi magyar falun, 243–251. Szolnok, 1995.

A matyó népművészet „felfedezése”, a matyó „image” kialakulása. Ethnographia CVII. (1996) 175–188.

Borsod megye népe a millenniumi kiállításon. HOMÉvk. XXXIII–XXXIV. (1996) 349–362.

Szöttesek, hímzések. Borsod-Abaúj-Zemplén megye népművészete, 315–349. Miskolc, 1996.

A viselet. Borsod-Abaúj-Zemplén megye népművészete, 387–440. Miskolc, 1996.

Irodalom. Borsod-Abaúj-Zemplén megye népművészete, 501–530. Miskolc, 1996.

Bevezető. Cs. Schwalm Edit (szerk.): Szlovákok Heves megyében, 5–6. Eger, 1996.

Képi eszközök a századelő lokális népképének vizsgálatában. Néprajzi Értesítő LXXIX. (1997) 157–167.

Adatok a Felső-Bodrogköz hagyományos textilkultúrájához. Néprajzi Látóhatár VI. (1997) 394–400.

Zárszó. Flórián Mária (szerk.): Kézi szövés ipari társadalmakban, 159–160. Heves, 1997.

Előképek, jelképek és életképek. Adatok az állatábrázolások kultúrtörténetéhez. Fűvessy Anikó (szerk.): Állatábrázolás a magyar néphagyományban, 7–16. Debrecen, 1998.

Manga János kutatásai a pásztorművészet területén. Manga János emlékülés. Nógrád Megyei Múzeumok Évkönyve XXI. (1996–97), 165–169. Salgótarján, 1998.

„Honfoglalásaink folytatódnak” (Önképünk a millicentenárium évében) Új Holnap 43. (1998) július, 100–105.

A néprajz helye a muzeológiai oktatás programjában a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Intézetében. Hon- és népismeret, néphagyomány az oktató-, nevelőmunkában, 175–178. Budapesti Tanítóképző Főiskola Továbbképző Füzetek 5. Budapest, 1998.

Kóris Kálmán, a miskolci múzeum néprajzi gyűjteményének megalapítója. HOMÉvk. XXXVII–XXXVIII. (1999) 1315–1330.

A matyóság néprajzi kutatásának története. Kápolnai Iván–Szlovák Sándor (szerk.): Tanulmányok Mezőkövesd történetéhez, 276–280. Mezőkövesd, 1999.

A Matyó Múzeum története. Kápolnai Iván–Szlovák Sándor (szerk.): Tanulmányok Mezőkövesd történetéhez, 309–317. Mezőkövesd, 1999.

Ótörök kőemberek (Kunkovác László kiállítása a Miskolci Galériában) Új Holnap 45. (2000.) január–február 85–86.

The Discovery of Matyó Folk Art, Hungarian Heritage 1. (2000.) 9–18.

Könyvismertetések

Weber-Kellermann, Ingeborg: Deutsche Volkskunde zwischen Germanistik und Sozialwissenschaften. Ethnographia LXXXII. (1971) 621–622.

Burlasova, Sona: L'udové balady na Horehrony. HOMKözl. 12. (1973) 140–141.

Hyccko, Ján: Zatevné a mlatobné náradie. HOMKözl. 12. (1973) 143–144.

Acta Ethnographica Slavica 1. HOMKözl. 13. (1974) 130–133.

Die slowakische Volkskultur. Die materielle und die geistige Kultur. HOMKözl. 14. (1975) 143–145.

Szabó Lajos: Taktaszadai mondák. Borsodi Szemle XX. (1975) 115–118.

Ujváry Zoltán: Varia Folkloristica. Borsodi Szemle XXI. (1976) 315–318.

Zbornik Slovenského Narodného Muzea, Historia 16. HOMKözl. 16. (1977) 158–159.

Slovenské Národopis, 1977. HOMKözl. 17. (1978) 177–180.

Ujváry Zoltán: Gömői népdalok és néballadák. Borsodi Könyvtáros 1978. 2. szám 37–38.

Bárth János: Korai kalocsai hímzések. Ethnographia XCI. (1980) 609–610.

Ikvai Nándor (szerk.): Börzsöny néprajza. Honismeret 1980. 6. szám 71–72.

Viera Abelová–Milán Chlebana: Praslice na okoli Trenčína. HOMKözl. 24. (1986) 212.

Nagy Olga: Táltos és pegazus. Dimenziók – Felső-magyarországi Szemle II. (1994) 120–121.

Hagyományos női szerepek (Traditional women's roles) Hungarian Heritage 1. (2000.) 1–2. 83–85.

Katalógusok, népszerűsítő cikkek

Matyó élet. Ünnepek és hétköznapok. Kiállítási vezető a mezőkövesdi Matyó Múzeum állandó kiállításához. Miskolc, 1975. 8. lap

Mezőkövesd – Matyó Múzeum. Néprajzi Hírek IV. (1975) 54–55.

Herman Ottó Múzeum – Miskolc. Néprajzi Hírek V. (1976) 6–7.

Három megye múzeumainak közös kiállítása. Néprajzi Hírek V. (1976) 42.

- A XII. Országos Honismereti Diáktábor Miskolcon. Borsodi Művelődés III. (1978) 2. szám 23–26.*
- (Viga Gyulával) Borsod-Abaúj-Zemplén megye népművészete. Kiállítási katalógus. Vác, 1979.*
- (Viga Gyulával) Borsod-Abaúj-Zemplén megye népművészete. Kiállítási katalógus. Balassagyarmat, 1980.*
- Műtárgyvédelem a néprajzi muzeológiában. Kiállítási vezető. Miskolc, 1980. 12 lap*
- Új múzeumban, megújuló értékekkel. Napjaink, XIX. (1980) 8.*
- (Viga Gyulával) Lidové umení zupy Borsod-Abaúj-Zemplén. Kiállítási vezető a Prágai Magyar Intézetben rendezett kiállításához. Prága, 1980. 8 lap*
- Úrihímzések Északkelet-Magyarországon. Kiállításvezető. Miskolc, 1986. 6 lap*
- Volkskunst aus Nordungarn. Kiállítási vezető a berlini Magyar Kultúra Házában rendezett kiállításához. Miskolc, 1988. 10 lap*
- Történeti textiliek régen és ma. Kölcsey Művelődési Központ kiállításának katalógusa. Debrecen, 1991. 12 lap*
- Az országcímer a népművészetben. Kiállítási katalógus. Budapest, 1992.*
- Szép tárgyak dicsérete. Kiállítási vezető a Herman Ottó Múzeum népművészeti állandó kiállításához. TKM Kiskönyvtára, Budapest, 1992.*
- (Füvessy Anikóval) Állatábrázolás a magyar népművészetben. A tiszafüredi Kiss Pál Múzeum kiállításának katalógusa. Szolnok, 1995. 35 lap*
- (Pocsainé Eperjesi Eszterrel) Úrihímzések és egyházi textiliek Borsod-Abaúj-Zemplén megyében. Kiállítási katalógus. Miskolc, 2000. 4 lap*

Viga Gyula